

මෙම කෘතිය කතුවරයාගේ පූර්ණ අනුමැති සහිතව sinhalaebooks.com වෙබ් අඩවිය විසින් පාඨකයන්ගේ කියවීම උදෙසා නොම්ලේ බෙදාහරින ලද කෘතියකි.

දර මද වි ළිසදෙන් ගිලිහුනු පින්න කැකුළි..

"අනෙ..... එපා නවතින්නකො අයියො .."

සදෙව්ලි පාරට එනකොටම බස් එක යන්න ගියා. "අනෙ අදත් පරක්කුවෙනවා අප්පා ... "ගියපු බස් එක දිහා බලන් සදෙව්ලි හිතටම කියා ගත්තා.මහන්සියෙන්ම සදෙව්ලි ඉදන් බලා හිටියා බස් එකක් එනකල්.කලු පාට ලස්සන කාර් එකක් එතොටම දැකපු සදෙව්ලි හිත ඇදිලා ගියා. ඒක තමන් ලගට ඇවිල්ලා නතර වෙනකල් දනනෙත් නෑ. විදුරුව පහලට කරලා කතා කලහම තමයි මෙලෝකෙට ආවේ.

"ඔයා යන්නේ ක්ලාස් එකට නේද?..මාත් යන්නේ ක්ලාස් කැමති නම් එන්න යමු. "

ඒ කතා කලේ සදෙව්ලි ගේ පන්තියටම යන සදමෙත්.කවුද කියලා දැක්කම සදෙව්ලි පුදුම වුනේ . සදමෙත් කියන්නේ කගේ වුනත් හිත ගත්ත දේහධාරි කොල්ලෙක්. පන්තියේ දක්ෂයෝ අතර කෙනෙක් .නිහතමානී කියලා කිව්වෝත් හරි.කෝම වුනත් සදෙව්ලි ගේ හිත බය වුනා .වාහනේට නගින්න නම් ..

"මං ඔයාව ගිලිනනේ නෑ . . පරක්කු වෙනවා නේද? හැමදාම දැන් නගින්න… " සදෙව්ලි බය හිතුනොත් ගහලා දුවනවා කියලා හිතලා නැග්ගා .පරක්කුත් වෙලා නිසා..

" ඇයි ….බයද ඔයා ආ ..මට ගහලා දුවනවා කියලා හිතලා නේ නැග්ගේ ආ.. " සදමෙත් අහනන කොට සදෙව්ලි ගේ හිත කිව්වේ මෙයාට හිත් කියවන්න පුලුවන්ද අනේ .

" නෑ නෑ .. . මං බය නෑ.. "

"නෑ ... කිව්වේ නගින්න ද? නැත්නම් ගහන්න ද? "

ඒ පාර නම් කතා නෑ සදෙව්ලිට .සදමෙත් කියන්නේ හිත ලස්සන කෙනෙක් කියලා දන්න නිසා ඇය යන්තම් හිනා වුනා. නැත්නම් ගහලා දුවන්න තමයි කෙල්ල නම් දන්නේ.

" නෑ මං පුංචි විහිලුවක් කලේ.. සමාවෙන්න වරදවා හිතන්න එපා.මං දන්නවා ඔයා අපේ ක්ලාස් එකේ කියලා..හැබැයි නම නම් දන්නේ නැ.. "

" අනේ නෑ...බෝහොම ස්තුති ඔයාට ..නැත්නම් අදත් පරක්කු වෙනවා..ම..ම..මම සදෙව්ලි අහස්නා. "

"ඇයි? පරක්කු වුනේ නිදා ගත්තද හොදට ආ… " ඒ පාර නම් ගොළු වුනා සදෙව්ලිව කියනවද නැද්ද.. ඇස් ඉස්සර වුනේ හැබැයි ගොඩක් ඉක්මනට.කදුලු පිරිච්ච ඇස් දැක්කම සදමෙත් බය වුනා.

" අනේ… මං වැරදි දෙයක්ද ඇහුවේ සදෙව්ලි ..ඇයි අඩන්නේ කියන්න"සදමෙත්ගේ හිත සංවේදි එයා බය වුනා.

" නෑ .. මට දුක හිතුනා.අම්මා හෝස්පිටල් සදමෙත් එකයි පරක්කු වුනේ..අනේ මංදා මට ඇඩුනේ ඇයි දන්නේ නෑ "

- "ආයෙත් ඔන්න සමාවෙන්න හොදද ඇඩෙව්වට මම .අම්මාට ඉක්මනට හොද වේවි බය නොවී ඉන්න..මේ චුට්ටක් හිනා වෙන්න පුලුවන්ද . ආ .''
- "අනේ ..කමක් නෑ" සදෙව්ලි හිනා වුනේඅර ඉල්ලිමටම යි.සදමෙත් නම් ඒත් හිටියේ දුකෙන්. කාර් එකෙන් ටිෂු එකක් අරන් සදෙව්ලි ට දෙනකොට කදුලු වැදුනේ සදමෙත්ගේ ඇගිලි වල .
- " ආ.. ඔය කදුලු පිහදාගන්න අපි ක්ලාස් එක ලගට ඇවිල්ලා..හිනා වෙද්දි ලස්සනයි . අඩන්න එපා දුකයි .. "කියලා කිව්වම නම් සදෙව්ලි හිනා වූනා. "
- " අංකල් ..1.00 අද ඉවර වෙන්නේ හොදේ පරිස්සමෙන් යන්න .අද මමිලා ගෙදර නෑ..දවල්ටත් කාලම එන්න හොදේ " සදෙව්ලිට හිතුනේ ඒ හිත හරි ලස්සනයි නේද කියලා. "මොනාද හලෝ ඔච්චර හිතන්නේ..අවූලක්ද මොනා හරි .. "
- " අනේ.. නෑ ගොඩක් ම ස්තුතයි සදමෙත් . නැත්නම් අදත් පරක්කු වෙනවා. "ඒ අහිංසක හිනාව සදමෙත් ගේ හිතට මොනවාදෝ කිව්වා. ඉතිං දෙන්නම පන්තියට ගියේ එකට .කෙල්ලොන් ගේ නම් කටවල් ඇරිලා.
- " මේ ..සදෙව්ලි යාලුවෝ යාලුවන්ට ස්තුති කියන්න හොද නැහැලු... "
- '' ඒ……ඒ..ඇයි'' ඉක්මනට කලබල වෙන ඇස් සදමෙත් පැහැදිලිව දැක්කා.
- " නෑ .. එතකොට උදව් කල කෙනාට දුකයිලු. යාලුවොනේ එකයි. ඒ නිසා අර දෙපාරක්ම කිව්ව එක ඔයා ගන්න හොදේ .. "
- "ආ ..එහෙමද? ඒත් මේ... ...මේ.. සමාවෙන්න කිව්ව ටිකත් සදමෙත්ම ගන්න.. "කට ඇද කරලා සදෙව්ලි කිව්වම සදමෙත් හිනා වුනා". "ලස්සනයි.. "නොහිතම සදෙව්ලි කිව්ව වචනේ නම් ලැජ්ජ හිතුනා එයාටම..
- " මොනවද..ආ ලස්සන.. " සදමෙත් ඇහුවෙ හිනාවෙලාම යි.කොහොමද ඇත්ත කියන්නේ අනේ හිනාව කියලා අයියෝ.
- " නෑ ..නෑ ..මේ...මේ.. මං ඇත්තම කියන්න බෑ .. යන්නම් හොදේ.. "සදෙව්ලි බොහොම ඉක්මන් ගමනින් ගිහින් වාඩි වුනා.සදමෙත් නම් තාම හිනා වෙනවා.

"අද නම් වහිවි බං .. සද වේලස්සන ඇවිල්ලා...මේ ඒකනෙවෙයි මොනවද අර සදමෙත් ඇහුවේ ඇ.... "ඒ හඩ නම් සදෙව්ලිගේ අතිජාත හිමල්කා ගේ. "ඒ මේ හලේ .. හෝල්ට් එකේදී මාව දාගෙන ආවේ "එතනින් පටන් අරන් මුලු විස්තරේම සදෙව්ලි හිමල්කා ට කිව්වා. " හේ ...ඒකද මේ රහස .සද දෙවියෝ වැඩම කලා බෙන්ස් රථයෙන් සද දෙවගන නැග්ගා ආවා.. ඒහෙනම් බං බස් එකේ සල්ලි වලින් අපි කැන්ටින් බලලා එන්න යමුකෝ ..සුදු... " පිස්සු කෝච්චියක් වුනත් හිමල්කා ගේ හිත හරිම හොදයි. "ඒ මේ හලෝ..... දැන් කොමද ආන්ටිට.. අඩන්න නම් බෑ හොදේ.. "

"අනේ ..මන්දා හලෝ. අම්මාට හොදකුත් නෑ අප්පා. අද රෑටත් මම ලග ඉන්න යනවා .මට බයයි ගොඩක් හලෝ... "ඒ පාර නම් ආයේම කදුලු ආවා සදෙව්ලි ගේ ඇස් වලට .

"හා … හා.. අඩන්න එපා හලෝ .මමත් එන්නම් දවල්ට අපි දෙන්නම යමු. අම්මත් කිව්වා යන්න එනවා කියලා .. "ඒත් සදෙව්ලි හරි බරට හුස්ම පිට කලේ කදුලු පිරුනු ඇස් පිහිදන ගමන්. "යමු .. කැන්ටීමට මට බඩගිනි . " සදෙව්ලි ගේ කරටත් අත දාලා හිමල්කා කිව්වේ ඒ හිත හදන්නත් එක්ක ම යි.

මේ ඔක්කොම දිහා බලන් හිටියේ නම් සදමේත් . ඉතින් හවස හිමල්කි සදෙව්ලි හොස්පිටල් යන්න හොල්ටේ එකේ ඉන්නකොට අවේ සදමේත් .

"උදේ ආව තැනටනම් ම එක්කම යන්න පුළුවන් ඔයාල එනවද?"

"නෑ .. හලෝ අපි හොස්පිටල් යන්නේ .ඔය යන්න හිමල්කි අම්මයිත් යනවා මන් එක්ක අපි යන්නම් . බොහොම ස්තුති ."

" හරි " සන්දමේත් ගේ මුණ අදුරු වුනහම සදෙව්ලිට මතක් උනේ කිව්වා දේ . කාරෙක යනකොටම සදෙව්ලි කැගැහු වහම හිමල්කත් බය උනා .

'' පොඩඩක් ඉන්න. අනේ මට සමවෙනන්. මන් හිතල කිව්වේ නෑ හලෝ ස්තුති කිව්වා එක මන් ගන්නම්.''

" කමක් නෑ .. මන් හිතුව මන් යලුවෙක් නෙවෙයි ද කියලා "

" අනේ එහෙම නෑ . චුට්ටක් හිනාවෙලා යන්න පුලුවන්ද ."

වුට්ටක් නෙවෙයි ඔයා කැමතිනම් මුළු ජීවිතේම හිනා වෙන්නම් කියල හිත කියද්දී සදමෙත්ගේ කට නම් කිව්වේ හිනවිගෙනම තමයි '

"පරිස්සමෙන් ගිහින් එන්න ...උදේ වගේ අයෙත් අඩන්න එපා හොදද..මේ හෙට ක්ලාස් එනවද .. වරදවා හිතන්න එපා ඔයාට පුළුවන් මමත් එකක් යන්න . මන් විතරනේ හැමදාම එන්නේ .. කමක් නැත්නම් එන්න "

" අනේ මොන මම හිතන්නද ?සමාවෙන්න කියන්න බෑ වගේම .. වරදවා හිතන්න එපා කියන්නත් බෑ එක නීතියක් හොදද " ඔක්කොටම කලින් සදෙව්ලිගේ කටකාරකම එලියට අවේ එතකොට තමයි '

.''හා .. ඔයාට අඩන්න බෑ හොදද හරිනේ .. අමම්ට ඉක්මනටම හොදවෙයි සඳ බය නොවී ඉන්න හොදේ.. දාන්නම් එපා එතොට අම්මටත් දුක හිතේවී '' සඳ ඒ වචනේ සදමේත්ටත් ස්දෙව්ලිටවත් හොදට දැනුනා . හිත ගැස්සුනා නේද කියල සදෙව්ලිය හිතද්දී තේරුනේ .

කමක්තෑ සදමේත් නිකන් කියන්න ඇති .මන් හිතනවා වැඩි . මේ ඔක්කොමල කරන්නේ මගේ හිත හදන එක නේද කියල හිතනකොට සදෙව්ලිගේ හිත කඩාවැටෙන්න වගෙයි.අනේ අම්මා ඇයගේ හිතයටම කියා ගත්තා .

" මන් අඩන්නේ නෑ .. මට ඇඩෙනවනේ ඉතින් . යන්නම් හොදේ .අද අඩන්නේ නැතුව ඉන්නම් කෝ "

" පරිස්සමෙන් ගිහින් එන්න " සදමෙත් නම් දුකින්ම ගෙදර ගියේ සදෙව්ලි පව් කියල හිතමින්මයි මොකටදෝ මන්ද හිත රිදුන වගේ තේරුණා . හිමල්කා අම්මයි සදෙව්ලී හොස්පිටල් ගියා . හවස සදෙව්ලි තනියම ගෙදරට ඇවිල්ල තිබුන දෙයක් කාලා ඇදට වැටුනේ මහන්සියටම යි . පස්සේ හිතුවේ එයාගේ ජීවිතේ ගැන .

" අනේ ඇයි මගේ ජීවිතේට මේ තරම්ම දුකම එන්නේ . අප්පච්චි මාව දාලා ගිහින් . මගේ රත්තරං අම්මා මාව මලක් වගේ හැදුවා. මට අවුරුදු 23 වෙනකල් ඉදලා මගේ අම්මා මගෙන් උදුර ගන්න එපා දෙවියනේ. මට ඉන්නේ මම විතරක් චේචි " ... මුලු රෑම සදෙව්ලි හිතුවේ ජීවිතේ ගැන .උදේම නැගිටලා ඇඩු කදුලින්ම සදෙව්ලි පන්ති යන්න ලේස්ති වුනා. සදෙව්ලි බැංකු රැකියාවට ඉල්ලුම් කරලා වැඩි සුදුසුකමට තමයි පන්ති ගිහින් අනාගතේ සාර්ථක කර ගන්න හීන මැවුවේ...ඉක්මනින් හෝල්ට් එකට ගියේ සදමෙත් එන නිසා .

සදෙව්ලි විනාඩි දහයක් බලා ඉද්දී හිතුවේ අම්මා ගැනම යි. සදෙව්ලි කල්පනාවේම හිටි නි සදෙව්ලි ලගට එනකල්ම සදමෙත්ගේ වාහනේ නම් දැක්කේ නෑ .

'' අනේ .. අනේ ..උස්සා ගෙන ගියත් දන්නේ නෑ නේද ..නගින්න සදෙව්ලි.. ''සදමෙත් එතකොටයි දැක්කේ සදෙව්ලි ගේ ඇස් වල කදුලු දිලිසෙනවා . කදුලු හංගන් ඒ ඇස් දිහා බැලුවම හොදටෝම ඇඩුනා .හෙමිට කාර් එකට නැග ගත්තේ බොදවුනු ඇස් වලින්.

''මගේ පොරොන්දුව කැඩුවා නේද ? .. ''සදෙව්ලිගෙන් සදමෙත් ඇහූවේ ඒ දුක නොදැන නෙවෙයි .ඒ රිදුනු හිත හදන්න.

'' අනේ .. මගේ රත්තරං අම්මා සදමෙත් මං කොහොම අඩන්නේ නැතුව ඉන්නද?මට මේ මුලු ලෝකෙන්ම ඉන්නේ අම්මා විතරයි. අප්පච්චි මාව දාලා ගිහින් .මම අඩන්නේ නැතුව හිටියෝත් මාව මැරේවී දෙවියනේ... ''

'' අඩන්නේ නැතුව ඉන්න කියන්නේ නෑ මම . අම්මාට ආදරේ කොච්චර ද කියලා මං දන්නවා සද ඒත් කදුලු ඉස්සර වුනොත් රිදවපු අයට සතුටක් වෙනවා . දුක කදුලු

හංගන්න බෑ තමයි.දරා ගන්න.. තව දෙයක් ඔයා තනි වෙලා නම් නෑ. ..මතක තියාගන්න සදෙව්ලි . ''

- ''මම දන්නවා .ඔයාගේ හදවත හරි ලස්සනයි.හිත හදාගන්න බලන්නම් .අම්මා හොද වෙවී නේද? ''
- " අනිවාරෙන්ම..අද මමක් එන්නම් සදෙව්ලිගේ අම්මා බලන්න යන්න. "
- " හා ..කරදරයක් නැත්නම්.අනේ...මගේ අම්මා මාව දාලා නොයාවි නේද?.. "
- '' අනේ නෑ . දැන් ඇති කෝ චුට්ටක් හිනාවෙන්න .හොද ලමයා වගේ..දෙයක් අහන්නද? ''

කදුලු පිහදාන ගමන්ම සදෙව්ලි හිතුවේ අනේ මං මේ ලෝකේ අවාසනාවන්ත දරුවෙක්ද කියලයි. " හා.. අහන්න "

- " ඉයේ ..ඔයා ලස්සනයි කිව්වේ මොකක්ද? ..තව දෙයක් මම ඔයාට අනුකම්පා කලේ නම් නෑ මට උත්තරේ දුන්නම කියන්නම්... "
- '' ආ... මේ .. මේ .. අනේ .. ඔයාගේ හිනාව .ඒත් හැබැයි ඔයාගේ හදවත හරිම ලස්සනයි. කෙනෙක් ගේ හිත හදන්නේ භාවනාවක් වගේ. .. ''
- ''ආ .. හිනාවද .. මම නෙවෙයි නේද කමක් නෑ .මං රහසක් කියන්නද ?මම ආදරේ කරන කෙනෙක් ඉන්නවා දැක්ක දා ඉදලා ඒත් එයා මට ආදරේද දන්නේනෑ .. මගේ හිත කියන්නේම එයා හිතන්නේ මං අනුකම්පා කරනවා කියලා .. ''

ඒක ඇහුවහම සදෙව්ලිගේ හිත මොනවදෝ වුනා. ඒ ඒ හිත අදුරගන්න බැරි වුනා.මං හිතන්නේ මොනාද ඇයි මේ අනේ එපා කියන්න. සදමෙත් ලබන කෙනා පිං කාරියෙක් . ඒ වුනත් ලග ඉන්න ආසා කල ඒ දෑස් වලට ඈ වචන කලේ නම් බොරු.

- ''ම් ..කවුද එයා මට කියන්නකෝ මම එයාට කියන්නම් .. ඔයාව ලබන්න පෙරුම් පිරු කෙනෙක් වෙන්න ඔන.. ''
- ''පෙරුම් පිරුවද දන්නේ නෑ .. මං දන්නේ ඒ මගේ හිත ලෝහ කරන ආදරේ කියලාම විතරයි. පොරොන්දු වෙන්න මට එයාව දෙනවා කියලා..හැබැයි මා එක්ක තරහ වෙන්න එපා. හොදද.. ''
- මම තරහ වෙන්නේ කොහොමද.සදමෙත් භාවතාවක් වගේ ඔයා. ඒ මිමිනුවේ සදෙව්ලිගේ හදවත ..අම්මා අනේ මං ආදරේ කරනවාවත්ද?නෑ.. මම ඒ ඇස් කොහොම මගහරින්නද ..
- "මම තරහ වෙන්නේ මොකටද ?හිත හැදුවටද .. සදමෙන් කියන්නකෝ.. ".
- සදෙව්ලි හිතාවි මම අම්මා නිසා අවස්ථාවෙන් වැඩ ගන්නවා කියලා .සදමෙත්ගේ හිත ඒහෙම හිතුවා. ''මම එයාගෙන් ඇහුවෝත් එයා වැරදියට හිතයිද? ''

" අනේ ..නෑ ගෑනුලමයි ආස ආදරේ ගැන කෙලින්ම අහනවාට...අනික ඔයාව චූට්ටක් හරි දන්න කෙනෙක් නම් ඔයා අවස්වාදී නෑ කියලා හොදටම දන්නවා.. "

" මම කියන්නම් ..කන චුට්ටක් ලං කරන්න ..පුලුවන්ද? "

හිත හඩද්දී සදෙවලි කන ලං කලේ හදවතේ හිරවෙනවා වගේ දැනෙද්දීම යි. සදෙවලිගේ හිත ඇයට හොරෙන් සදමෙත්ට ආදරේ කරලා කියලා දැනුනේ එතකොට..

" මම ආදරේ කරන්නේ ඔයාගේ හදවතටම යි.මගේ පොරොන්දුව ඉෂ්ට කරනවා නේද.. පන්තියට ආ දවසේ ඉදලා ආදරේ කලා මම. මම ආදරෙයි සදෙව්ලි. .වරදවා හිතන්න එපා . මම වැරදිද මංදා. ඒත් ඔය කදුලු මටත් අරන් ඔයාව සනසන්න මට ඉඩ දෙනවද? "

සදෙව්ලි ට මේ වචන හීනයක් වගේ . සදෙව්ලිගේ කන තාම ඒමුව ලගමයි.කොහොම කියන්නද? මම මේ අඩපු ඇස් වලට තනි නෑ කියලා අගවපු ඔයාට මම ආදරෙයි කියලා.ඒත් ඒ පොරොන්දුව මට උදවු කරාවි.සදෙව්ලි හරිම හිමිට වචන ගැලපුවා.

"මම අනේ මම ආදරෙයි ..මට ලෝබයි ඔයාගේ හිනාවට ..හිත සනසන වචන වලට ..අන්නේ නෑ ,ඒ ආදරේ නේද? "

සදෙව්ලි ආදරේ කල ඒ හිත ආදරෙන්ම පිරුණු වග සදෙව්ලි හොදටම දන්නවා . සදෙව්ලි ඒ හිතට මහමෙරක් වගේ ආදරේ කලා . ඒ නිසාම වෙච්චි පොරොන්දුව කඩන්න ඒ හිතනම් කැමති උනේ නැ .

'' සදෙව්ලි මම දන්නවා අප්පච්චිගෙන් රැවටුණු ඔයාගේ හිත මහා කලබලයි කියලා . මට ඕනි ඔය තනි වෙනවා කියන හිත තනි නොකර ඉන්න විතරයි.. ආදරේ කියනේ බලෙන් ගන්න දෙයක් කියල දන්නවා මම දන්නවා . ''

සදෙව්ලි වචන ගැලපුවේ විස්වාසෙන් .ඒ ඇස වල ආරක්ෂාව තියනවද කියල අම්මා බලන්න කිව්වා උපදෙස සදමෙත්ගේ ඇස් වල තියනව කියල සදෙව්ලිට තේරුණා .

'' නෑ මම ඔයාට ආදරෙයි. මම එක දන්නවා. මම තනි වෙලා නැ කියල මගේ හිත කියනවා ''

තාමත් කනට ලංවෙලා තිබ්බ ඒ මුවෙන් සදෙව්ලිගේ කනට යේම සදමේත් මිමිණුවේ නම් හිතලහ ඒ ආදරෙමයි .

සදෙන් පිපුණු පින්න මලට සදේ මෙත් සුව ලද අපුරුව කෙලෙසද ..

නොසිතුව මොහොතාක නෙතරදී නුඹේ රුව ආඩම්බර ඇස් දිලුණු අපුරුව සිහින මවාලන තනිවෙන හිතකට....... තිමිරඉරා දුන් ආදර සඳ සෙත...... වලාකුලක් මත රනින් කරන ලද සිත්තරකුගේ සිතුවමක්ද නුඹ......

තනිනැත දෙව්ලිව සඳ එලියයි අද...
කදුළු එපා ඔය රං රූපෙටට සඳ ..
අහසේ දිදුලන පුන්සඳ වන්නට ..
ඔබ හදවත ළඟ දෙන්නේද අවසර
.....සඳ සැනසුම නැත අහිමි කරනු මම ..
අමාවක රැයත් පුන්සඳ අරගෙන......
සනසමි ඔබ මම කඳුලුත් මුතු කොට

